

[Socialministeren]

ste, mellemste og laveste invalidepension bør ændres.

Jeg kan nu ved den tredje fremsættelse oplyse, at udvalget forventer at afgive betænkning inden dette års udgang, og jeg vil finde det rimeligt at lade denne betænkning være grundlaget for de videre overvejelser. Jeg må derfor i dag afvise forslaget.

Albertsen (S):

Jeg kunne i og for sig henholde mig til det, som socialministeren her har sagt, og også til de udtalelser, der er fremsat ved behandlingen ved sidste fremsættelse af det samme lovforslag, som vi nu for tredje gang præsenteres for. Den tankegang, der ligger bag ved forslaget, er jo den umiddelbart enkle, at den ordning, vi indførte i 1960'erne, og som jeg bl.a. havde lidt med at gøre den gang, skulle ændres, hvorved det, man kalder laveste invalidepension, uden videre skulle afskaffes.

Jeg tror, at man ser lidt for forenklet på den problematik, der her er tale om. Jeg har lejlighed til bogstaveligt talt 2-3 gange om ugen at se på sager af denne art og deltage i drøftelser om, hvorvidt vedkommende efter de skøn, man anlægger, baseret på det materiale, vi har, skal have tilkendt den ene eller den anden grad af invalidepension. Og det er da rigtigt, at ved i øjeblikket at tildele laveste invalidepension vurderer man vedkommandes evne til at komme på arbejdsmarkedet med supplerende indtægter, og disse muligheder er ændret som følge af den store ledighed. Men det bør i samme moment helt klart erindres, at denne vurdering kan ændres og i øjeblikket i høj grad bliver påvirket af udviklingen, således at vi måske ofte drager andre konklusioner end dem, som forslagsstillerne her har gjort.

Jeg mener helt klart, at vi kan ikke på det grundlag, der her er tale om, tage den vidtrækkende beslutning, som man lægger op til, men må mene, at et mere realistisk og mere dækkende arbejdsgrundlag må være helt afgørende for en ændring af den bestående invalidelovgivning.

Derfor kan jeg på socialdemokratiets vegne afvise forslaget og henvise til de bemærkninger, som ministeren kom med, hvorefter vi kan forvente, at der inden for et års tid vil være tale om et mere seriøst arbejdsgrundlag

for ændring af en så vigtig lovgivning som den, vi her drøfter.

Pilgaard Andersen (FP):

Selve intentionerne i forslaget er vi for så vidt enige i, men så slipper vores enighed også op, da selve forslaget ikke udrydder noget af det bureaukrati, som fremskridtspartiet har ønsket udryddet.

Vi er enige i, at den laveste invalidepension er alt for lille. Vi mener, at invalidepensionen skulle være på højde med folkepensionen, således som fremskridtspartiet har foreslået det i sit finanslovsforslag. Det skulle fra den 1. juli 1979 ændres til 2.700 kr. og fra den 1. januar 1980 til 3.000 kr. Samtidig har vi ønsket en forhøjelse af bundgrænsen til 34.000 kr. Det vil nemlig løse en lang række af de skattemæssige problemer, som vores invalidepensionister har. Ligeledes slipper de for at skulle gå tiggergang i mange tilfælde for at få supplerende hjælp. Ved at give dem en pension, de kan leve for, vil vi også løse nogle af de problemer, der er påpeget i slutningsforslaget.

Jeg er bange for, at vi ikke kan gennemføre dette isoleret ved at hæve det til mellemste eller højeste invalidepension, uden at vi begynder at kigge også på de andre ting. Hvis vi i udvalget kan se på de forskellige ting og ligesom få det gjort nemmere for vores folkepensionister og de mennesker, der er blevet tilkendt invalidepensionen, er vi enige heri, men vi skal bare samtidig have løst nogle af de problemer, som vores invalidepensionister og ligeledes vores folkepensionister har. Men fra fremskridtspartiets side vil vi gerne se på forslaget i udvalget, og vi vil selvfølgelig prøve ligesom at påvise nogle af de ting, som fremskridtspartiet ønsker for at lette det for vores folkepensionister og også for vores invalidepensionister.

Holm (V):

Jeg skal på baggrund af, at det er tredje gang inden for de 2 år, der er gået af valgperioden, kommunisterne har fremsat dette forslag, bemærke, at venstre finder det principielt forkert, at et parti i den grad bruger, man kan vist godt sige misbruger, tingets tid til behandling af forslag, der er afvist tidligere, når der ikke er forhold i sagen, der kunne